

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a
 eljár: ügyvéd) által képviselt **Óceán-L Kft.** (8200 Veszprém,
 Házgyári út 5-7.) felperesnek, a dr. Nacsá Mónika kamarai jogtanácsos által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u.5.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. év november hó 15. napján hozott 14.K.31.135/2017/5. sorszámú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett, 11. sorszám alatt kiegészített fellebbezésére - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 82.400 (Nyolcvankettőezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperesi gazdasági társaság a magyar piacon a Laddomat termékcsoport termékeivel mintegy húsz éve folytat nagykereskedelmi tevékenységet, melynek során elsősorban a 21-60 jelzésű szivattyús kazántöltő egységek értékesítését végzi (85%-ban), de kisebb mennyiségben a 11-30 és a 21-100 jelzésű kazántöltő egységeket is forgalmazza. Az alperes gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt 2014. december 11-én versenyfelügyeleti eljárást indított a felperessel szemben, mert észlelte, hogy a felperes legkésőbb 2014-től kezdődően meghatározta kis- és nagykereskedő partnerei számára az egyes általa forgalmazott termékek árképzése során alkalmazható minimálárakat. Az alperes az eljárásba többek között bevonta a Hüperion Kft.-t (a továbbiakban: H.Kft.) is, továbbá az eljárást uniós jogalapra is kiterjesztette. A jogalapot kiterjesztve az alperes megállapította, hogy a felperes és a H.Kft. az előbb írt magatartásukkal feltételezhetően megsértették az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 101. cikkének (1) szakaszában foglalt tilalmat is.

Alperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 13. §-ában foglaltakat vizsgálva megállapította (megállapodás csekély jelentősége), hogy a felek együttes piaci részesedésének pontos mértéke nem tisztázható a határozat meghozatalához szükséges mértékben, és e körben további eljárási cselekménytől sem várható eredmény, erre tekintettel a vizsgált megállapodásnak a Tptv., mint jogalap alapján történő

értékelésére vonatkozó eljárást a 2017. március 2-án kelt Vj/104-273/2014. számú végzésével a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdésének i) pontja alapján megszüntette, míg a végzéssel egybefoglalt azonos számú határozatában megállapította, hogy a felperes és a H.Kft. 2014. július 1-jén versenykorlátozó megállapodást kötöttek azzal a céllal, hogy a Laddomat kazántöltő egységek minimális internetes piaci viszonteladói árát rögzítsék. E magatartás az EUMSZ. 101. cikkében megfogalmazott versenyjogi tilalomba ütközik, mert megvalósítja az EUMSZ. 101. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt tényállást. A H.Kft. a felperes által javasolt minimálárát (89.810,- Ft) a Laddomat 21-60 jelzésű töltő egység vonatkozásában tartotta 2014. december 15-ig, amikor is azt 610,-Ft-tal csökkentette. Az így kialakult 89.200,-Ft-os ár még érvényben volt az alperes internetes felmérésének időpontjában, 2015. év áprilisában.

Az alperes a határozatában az EUMSZ 101. cikkének (1) szakaszát értelmezve utalt az Európai Bizottság „Iránymutatás a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 101. és 102. cikke szerinti fogalmáról” c. közleményére (a továbbiakban: TKKÉ közlemény) és leszögezte, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre olyan esetben is lehet hatást gyakorolni, amikor az érintett piac egyetlen tagállam területe vagy területének egy része. E körbe tartozóan rögzítette azt is, hogy a TKKÉ közlemény 53. pontja szerint egy, a tagállamok közötti kereskedelmet természeténél fogva érintő megállapodás akkor alkalmas arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre érzékelhető hatást gyakoroljon, ha a megállapodással érintett termékek értéke a 40 millió eurót meghaladja, vagy ha a felek együttes piaci részesedése eléri az 5%-ot. Megállapította, hogy a perbeli esetben a vizsgált vállalkozások piaci részesedése az érintett piacon ezen érték felett volt, miután a felperese részesedése önmagában is meghaladta az 5 %-ot. Határozatában hivatkozott arra, hogy a felperes és a H.Kft. között létrejött piackorlátozó megállapodás vertikális megállapodásnak minősül. Utalt az EUMSZ 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló 330/2010 EU bizottsági rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. cikkére és megállapította, hogy a felperes és viszonteladói, így a H.Kft. között létrejött adás-vételi aktusok – amelyek feltételeit ugyan nem foglalták írásba, de az eladási árban és mennyiségben minimálisan létrejött közöttük a fentiek szerinti vertikális kapcsolat – elegendő ahhoz, hogy ezen adás-vételi megállapodások versenyjogi értelemben vertikális megállapodásnak minősüljenek. Az alperes a versenyjogi jogsértés megvalósulása kapcsán leszögezte, hogy ehhez már az is elegendő, ha a gazdasági szereplők megállapodtak, és e megállapodás akár csak célozza a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását. Előbbiekre tekintettel az alperes a felperest 1.030.000 Ft versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. A bírság kiszabása során súlyosító körülményként értékelte, hogy a vertikális versenykorlátozásokon belül a viszonteladási ár rögzítése különösen súlyos, a márkán belüli árverseny-korlátozást jelent; kisebb súllyal vette figyelembe, hogy a felperes a Laddomat termékek fő (ha nem is kizárólagos) importőre, s hogy a H.Kft. a Laddomat termékek tekintetében is csak a piac egy kisebb szereplőjének minősül. Enyhítő körülményként értékelte mindkét vonatkozásban a felek alacsony piaci részesedését; emellett figyelembe vette azt is, hogy a jogsértést a felek egymás között végrehajtották, viszont a megállapodás más piaci szereplőre gyakorolt hatása nem volt bizonyítható, valamint azt is, hogy az ügyben nem számszerűsíthető a jogsértéssel elért előny.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában megállapította, hogy az alperes a Tpv. 11. §-a alapján indult versenyfelügyeleti eljárást a Ket. 31. § (1) bekezdés i) pontja alapján megszüntette, mely döntést a felperes nem támadta meg jogorvoslattal, így az jogerőre emelkedett. Leszögezte, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem tekinthető egyúttal a végzés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelemnek, figyelemmel arra, hogy a végzés kézhezvételétől.

azaz 2017. március 7. napjától számított 8 napon belül volt megtámadható, azonban a felperes a keresetét 2017. március 30-án nyújtotta be, amely ily módon elkésett. Döntése szerint a Tpv. 11. §-ának alkalmazását kizáró döntés ítélt dolognak (*res iudicata*) minősül, melyet a felperes a perben már nem vitathatott.

Az EUMSZ alkalmazhatóságával kapcsolatban kiemelte, hogy a felperes részéről nem volt vitatott abban az értelemben, hogy mint általános szabály érvényes a hazai piaccal kapcsolatban megállapított versenykorlátozó megállapodásokra, de a felperes ezen túl állította, hogy az EUMSZ mellett a Tpv.-t, illetve annak 13. §-át is alkalmazni kellett volna az alperesnek. Megállapította, hogy nem alapos az alperes azon hivatkozása, hogy a felperesnek az első tárgyaláson a piaci részesedés és a piackorlátozó megállapodással érintett termékek meghatározásával kapcsolatban előterjesztett kifogása a Pp. 335/A. §-a szerinti tiltott kereset-kiterjesztésnek minősülne. A felperes ugyanis vitatta a keresetében az ügyben alkalmazandó jogot, valamint a magatartása versenyjogi értékelhetőségét (kísérlet), ennek következtében támadta az alperesi határozat jogalapját is, s nemcsak annak a bírságkiszabás körébe tartozó részét. Az EUMSZ. 101. cikk (az EKSz. korábbi 81. cikke) (1) bekezdés a) pontjában foglaltak kapcsán az elsőfokú bíróság szerint – tekintettel a hazai piac beágyazottságára az uniós piacba – helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy mivel a felperes valamennyi gyártója Magyarországon kívüli másik uniós tagállam területén működik (Svédország, Németország, Csehország), így a vizsgált magatartás alkalmas lehet arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre hatást gyakoroljon. Helytállóan utalt e körben az alperes a TKKÉ közlemény 22-23., 27. és 34. pontjaira is, mely rendelkezések rögzítik, hogy „[a] kereskedelemre gyakorolt hatás kritériumának alkalmazása független az érintett földrajzi piacok meghatározásától. A tagállamok közötti kereskedelemre olyan esetekben is lehet hatást gyakorolni, amikor az érintett piac nemzeti vagy regionális”. Álláspontra szerint a konkrét esetben e hatás a fentiek alapján megállapítható volt, így az alperes helyesen foglalt állást a szóban forgó kérdésben. Az EUMSZ idézett rendelkezéséből az is következik, hogy az abban szereplő tényállás megvalósulásához elegendő, ha adott gazdasági szereplő olyan, a tényállásban meghatározott magatartást tanúsít, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre és ezzel a célja vagy annak a hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása. Az alperes a határozatában bizonyította, hogy a per tárgyát képező megállapodás képes e hatás kiváltására, és a dolog természetéből fakadóan a célzat is megállapítható, hiszen a megállapodás a viszonteladói ár rögzítésére, vagyis a versenytársakkal egységes ár kialakítására irányult. A kísérlet kérdésével kapcsolatban rámutatott arra, hogy a felperes nem vitatta a megállapodás létrejöttét, így a magatartása a fenti jogszabályi feltételeknek megfelelő megállapodás létrejöttével „befejezetté vált”, az EUMSZ 101. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott tényállás megvalósult, nem igaz tehát, hogy a kérdéses magatartás pusztán kísérlet lett volna, a felperes erre való hivatkozása megalapozatlan. Azt is hangsúlyozta, hogy a megállapodásnak a belső piacra való hatásgyakorlása, adott esetben a gazdasági előny elérése csak vagylagos feltétel a tényállás megvalósulása szempontjából (diszjunktivitás), ahhoz ugyanis a célzat fennállása – az egyéb feltételek teljesülése mellett – már önmagában elegendő.

A felperes a versenykorlátozó megállapodással érintett időszak alperes általi hibás meghatározása körében előterjesztett kifogásai kapcsán az elsőfokú ítélet az alperesi határozat megállapításait osztva rögzítette, hogy a felek között nem volt vitatott, miszerint 2014. július hónaptól 2014. december hónapig fennállt a versenykorlátozó megállapodás, azonban az alperes szerint ez még tovább is fennállt, éspedig egészen 2015. április hónapjáig. A versenyfelügyeleti bíróság eltúlzott mértékével kapcsolatban előterjesztett felperesi kifogások kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a bírság kiszabása körében kifejezetten utalt arra, hogy a per tárgyát képező megállapodás eredményeként nem számszerűsíthető a jogsértéssel elért előny, vagyis az alperes e körülményt értékelve állapította meg a bírság összegét, melyet okszerűen megindokolta.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte, perköltséget igényelt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értelmezte az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti rendelkezéseket, összevetve az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal. Kifejtette, hogy H.Kft-vel azonos tagállam határain belül működő és kereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaságok, így a megállapodásuk nem érinthette az Európai Unió többi tagállamát. Tény, hogy más tagállamokból szerezte be a termékeit, ez azonban nem minősül kereskedelmi tevékenységnek, mindebből következik tehát, hogy a terhére felrótt magatartás a többi tagállam piacát nem érintette. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a perben az EUMSZ rendelkezései nem irányadóak, mivel tevékenysége semmilyen hatást nem váltott ki az unió tagállamai közötti kereskedelem tekintetében, a hazai versenyjogi szabályok alapján pedig nem vonható felelősségre.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a határozatában foglaltakat változatlan formában fenntartva az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltséget igényelt.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A törvényszék elsődlegesen rámutat, hogy az elsőfokú bíróságnak az alperesi határozat jogszerűségét kellett megítélnie a Pp. 213. § és 215. §-ában foglaltaknak megfelelően, a kereseti kérelem és az ellenkérelem keretei között. A Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a törvényszéknek a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálódva kellett állást foglalnia arról, hogy az elsőfokú ítélet jogszerű volt, vagy sem. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában írtaknak megfelelően a rendeikezésre álló peradatoknak egyenként és a maguk összességében való értékelésével és a meggyőződése szerinti elbírálásával a jogsértés körében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete nem teljesíthető.

A törvényszék rá kíván mutatni arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a releváns tényeket feltárta, és megfelelően indokolta a felperesi érvekkel szemben, hogy a perbeli ügyben mely indokok támasztják alá az EUMSZ 101. cikkének közvetlen alkalmazhatóságát. Helyesen rögzítette az elsőfokú ítélet, hogy a TKKÉ közleményben foglaltak alapján helye volt annak, hogy az alperes az EUMSZ 101.cikkét felhívva minősítse a felperesi magatartást, hiszen e közlemény 22. pontja alapján a tagállamok közötti kereskedelemre olyan esetben is lehet hatást gyakorolni, amikor az érintett piac egyetlen tagállam területére, vagy területének valamely részére terjed ki. Arra is helytálló módon mutatott, hogy a felperes a jogsértéssel érintett terméket Magyarországon kívüli uniós tagállamokból importálja, gazdasági tevékenysége pedig Magyarország egész területére kiterjed, tehát egy uniós tagállam egészére kiterjedő tevékenységet folytat. Mindebből következik, hogy a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az a tény, hogy a kereskedelmi tevékenységét Magyarország területén folytatja, kizárja az EUMSZ 101. cikkének alkalmazhatóságát. Az elsőfokú ítélet megfelelő módon minősítette a felperesi magatartást céljában versenyjogsértő, vertikális viszonyokban értelmezendő, viszonteladói ármegkötésre vonatkozó gyakorlatként, amelynek a viszonteladói ár meghatározása következtében tényszerűen is bekövetkezett eredménye volt a jogsértéssel érintett termék árának viszonteladók általi megemelése. Nem foghat helyt továbbá a felperes azon hivatkozása sem, hogy az alperes általi elmarasztalása azért is jogszabálysértő, mert a kifogásolt magatartása nem sértette a hazai versenyjogi rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy az alperes a Tpv. 11. §-a alapján indított vizsgálatát a felperessel szemben megszüntette, mindez azonban nem zárja ki, hogy önálló jogalapon az EUMSZ megsértése miatt jogsértést állapítson meg és bírságot szabjon ki.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

A pervesztes felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére, melynek összege megállapításánál figyelemmel volt az alperesi beadvány szakmai színvonalára, a jogvita érdemi megoldásának elősegítésére, valamint arra is, hogy tárgyalás tartására került sor, amelyen az alperes képviselője megjelent és érdemi nyilatkozatot tett. A fellebbezési illeték viseléséről a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett. A fellebbezési illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdésére tekintettel a 39.§ (1) bekezdése, valamint a 46.§ (1) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2018. május 16.

dr. Rác Krisztina sk. a tanács elnöke,

dr. Tóth László sk. előadó bíró

dr. Barabás Gergely sk. bíró